

1. Підготовчий, в завдання якого входить формування початкового інтересу до інформатики як області наукового знання та предмету професійної діяльності інженера-педагога, формування первинних знань з ІТКТ (на цьому етапі доцільне створення залучення студента до проблеми використання засобів ІТКТ в рамках дисциплін психолого-педагогічного та загальнопрофесійного напрямку);

2. Початковий, в змісті, якого здійснюється подальше поглиблення інтересу до ІТКТ та формування спеціальних знань й умінь майбутнього інженера-педагога в цьому напрямі його професійній діяльності (на початковому етапі розглядаються різні види ІТКТ, особливості їх застосування в професійній діяльності);

3. Основний, метою якого є трансформація інтересу до інформатики в інтерес до професійного використання ІТКТ та формування професійних якостей в цій галузі його професійної діяльності (на цьому етапі розглядаються питання, пов'язані зі створенням та застосуванням засобів ІТКТ).

Висновки... Таким чином, можна зробити висновок, що формування професійних якостей інженера-педагога є багатограним процесом. Одним з його аспектів є підготовка до використання інформаційно-телекомунікаційних технологій в педагогічній системі, яка може здійснюватися ефективно в рамках навчання за фахом, як підсистема даного процесу.

Література

1. Барактян Н.Н. Формування у студентів професійних артистичних умінь як компонента педагогічної майстерності. – Дис. к. пед. н. – К.: 1995. – 289 с.
2. Беспалько В.П. Основы теории педагогической технологии. – М.: Педагогика, 1989. – 192 с.
3. Вакуленко В.Н. Педагогічні умови формування у старшокласників професійно значущих якостей майбутнього вчителя. – Дис. к. пед. н. – К., 1993. – 302 с.
4. Виноград О.В. Педагогічні умови формування професійних якостей військовослужбовців у процесі навчання у школі кінологів. Дис. к. пед. н. – Хмельницький, АПВУ, 2000 – 226 с.
5. Зязюн І. А. Педагогічна майстерність. К.: Вища школа, 1997. – 350 с.
6. Иванова Е.М. Спецпрактикум по психологическому изучению профессиональной деятельности. – М., 1980. – 106 с.

Анотація

У статті розглянуто напрямки формування професійних якостей майбутніх інженерів-педагогів з використанням інформаційно-телекомунікаційних технологій.

Аннотація

В статье рассмотрено направления формирования профессиональных качеств будущих инженеров-педагогов с использованием информационно-телекоммуникационных технологий.

Подано до редакції 16.10.2008 р.

Рекомендовано до друку канд. пед. наук, доц. Зінченко В.П.

□ 2008

Шролик Г.П.

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА ДІАГНОСТИКА ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ДО ПЕДАГОГІЧНОЇ ВЗАЄМОДІЇ З УЧНЯМИ

Постановка проблеми у загальному вигляді...Орієнтація сучасного політичного та економічного розвитку України на стандарти Європейського співтовариства та перехід вищих навчальних заходів на принципи, проголошені у Болонській угоді, визначають необхідність та пріоритетність особистісної взаємодії викладача та студента як центральної реалії процесу здобуття вищої освіти. Саме тому існує необхідність у вивченні цього питання та розробці нових методик діагностики готовності майбутніх учителів до такого роду взаємодії з учнями у процесі навчальній діяльності.

Проаналізувавши основні підходи до визначення терміну "педагогічна взаємодія", ми узагальнили це поняття як форму організації та проведення навчально-виховної діяльності, в результаті чого учні (або ті, кого навчають) мають оволодіти необхідними знаннями, вміннями та навичками, а також досвідом поведінки та діяльності. Вони (учні) зазнають педагогічного впливу з боку того, хто їх навчає (педагога) і, у свою чергу, відповідно реагують – здійснюють зворотній вплив на вчителя, допомагаючи розкриттю та самореалізації останнього. При цьому відбувається взаємозбагачення інтелектуальної та емоційної сфер усіх учасників педагогічної взаємодії, а за найкращих умов – розкриття творчого потенціалу обох сторін. Таким чином, необхідно діагностувати рівень готовності майбутніх учителів іноземної мови до такого роду взаємодії та підтвердити чи спростувати ефективність існуючої системи заходів, спрямованих на таку підготовку і, у разі необхідності, запропонувати способи вирішення цієї проблеми.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми... показує певну односторонність підходів до трактування проблеми діагностики. Л.В.Яблокова у "Концепції якості професійно-педагогічної підготовки учителя у КДПУ" пропонує вимірювати професійно-педагогічну підготовку майбутнього вчителя не лише з боку знань, умінь та навичок, але й особистісного ставлення студентів до них та їхньої майбутньої професійної діяльності. Також, завдяки ієрархічній структурі рівнів якості підготовки майбутнього

вчителя, пропонується їх порівнювальне вимірювання та оцінювання за допомогою системи моніторингу – постійного відстеження стану сформованості його компонентів (складових), поетапного їх вимірювання, діагностики, прогнозування, проектування та моделювання, що мають забезпечити прийняття рішень з метою покращення освітнього та дослідницького процесу. При цьому особлива роль відводиться тестовому контролю, який дозволяє отримати оперативну, об'єктивну та усебічну оцінку навчальних досягнень студента, покращити діагностичність та прогностичність системи моніторингу [4].

А.В.Хуторський розрізняє дві сторони результатів навчання – зовнішню у формі матеріально реалізованого освітнього продукту та внутрішню (особистісну). Саме тому предметом діагностики та контролю пропонує вважати не лише зовнішні освітні продукти учнів, але й їх внутрішні якості. Для діагностики здібностей рекомендується застосовувати тести та ситуативних підхід із застосуванням прикладів освітніх ситуацій [9, с.191-192].

Н.А.Березовін в оцінці вихованості особистості надає великого значення діагностиці у організації виховної роботи та формуванні особистісних якостей. Серед функцій діагностики автор виділяє інформаційно-прогностичну, корекційно-формульвальну та оцінно-результативну. Сенсом діагностики визначається не лише фіксування тих змін, які відбуваються у формуванні готовності того чи іншого студента, а й у прогнозуванні перспективи подальшої роботи та втілення її із врахуванням виявленого рівня [2, с.282-284].

Л.О.Коляда у своїй дисертаційній роботі "Контроль якості професійної підготовки майбутніх спеціалістів" наголошує на важливості контролю, який дозволяє встановити наявність показників якості професійної підготовки студентів. Як засоби контролю пропонується використовувати нетрадиційні методи, які мають на меті підвищити пізнавальну активність студентів, а також розвивати самостійність та творчий підхід. На основі співставлення існуючих точок зору, висувається трактування контролю як комплексу засобів отримання інформації про сформованість показників якості професійної підготовки майбутніх спеціалістів, що пов'язано з оцінкою досягнених результатів. Найоптимальнішою формою діагностики та контролю також називається тестування. За його результатами можна підрахувати коефіцієнт засвоєння знань та вмінь і дати об'єктивну оцінку професійній компетентності студентів. У своєму експериментальному дослідженні автор застосовує діагностичний пакет, що включає в себе екзаменаційні питання та тести із навчальних курсів педагогічного циклу, а також методики для виявлення професійних вмінь та навичок [3, с.17-20].

Формулювання цілей статті... Метою даної публікації є визначення критеріїв та показників готовності майбутніх учителів іноземної мови до педагогічної взаємодії з учнями у навчальній діяльності та наведення методик, які можуть допомогти діагностувати та поліпшити професійну підготовку.

Виклад основного матеріалу дослідження... Сучасні тенденції вимагають нового виміру рівню професійної готовності, що базується на компетентнісному підході та визначає сукупність необхідних умінь та навичок, які сприятимуть успішному застосуванню знань з певного фаху. Готовність до майбутньої професійної діяльності є суттєвою складовою професійної компетентності майбутнього спеціаліста. Ця компетентність складається із низки компетенцій, які необхідно сформувати під час навчання у вищому освітньому закладі і які, власне, є тими навчальними результатами, що вказують на успішність навчання. Знання, вміння і навички, здобуті впродовж навчання в університеті та необхідні для професійного становлення, повинні розглядатися в світлі компетентнісного підходу з точки зору їх реального втілення у життя та спроможності майбутніх вчителів ефективно діяти, користуватися новітніми технологіями та функціонувати у будь-якому соціальному середовищі.

Термін "професійна компетентність" пов'язаний із поняттям "ключові компетенції", які є загальними для усіх професій та спеціальностей. Оскільки професійна компетентність виконує функції формування у людини здатності до навчання та самоосвіти, більшої гнучкості у стосунках із роботодавцями, закріплення репрезентативності та зростаючої успішності у конкурентному середовищі, за нею закріплюється статус основи освітнього процесу на усіх рівнях системи безперервної освіти [5, с.8-9].

Потенційна професійна компетентність майбутнього педагога характеризується його готовністю до педагогічної діяльності, що веде до необхідності проаналізувати кожен з критеріїв та показників цієї готовності, і визначити класифікацію рівнів готовності відповідно до ступеню успішності оволодіння компетенціями для того, щоб знайти оптимальні шляхи підвищення якості підготовки студентів у кожній з наведених нижче сфер, які, у свою чергу, було визначено на основі головних складових структури ключових компетентностей, як це показано на рис. 1.

Експериментальна перевірка готовності до професійної педагогічної діяльності включає констатувальний етап із методикою визначення вихідного стану розвиненості потрібних якостей та засобів діяльності студентів, формульвальний етап із застосуванням розробленої програми та оцінювальний етап, який визначив результати задач, поставлених на початку формульвального етапу експериментального дослідження. Діагностика проводилась за такими критеріями:

Першим критерієм є *ціннісно-мотиваційна сфера* із такими показниками як мотиви, ціннісні орієнтації та кар'єрні перспективи. Цей критерій розкриває ступінь сформованості ціннісного ставлення до майбутньої професії та навчання, наявність чи відсутність прагнення до оволодіння професійними компетенціями та потреби у самостійній роботі, саморозвитку та самовдосконаленню по закінченні навчання. Мотиви, що спонукають студентів до навчання

повинні бути пов'язані із реалізацією саме педагогічної професійної діяльності та на цілеспрямованою підготовкою до дидактичної взаємодії з учнями. Завданням викладача є виявлення мотивів та ціннісних орієнтацій на ранньому етапі навчання та їх спрямування або, у разі хибної спрямованості, переорієнтування на майбутню професійну педагогічну реалізацію. Задля перевірки стану вмотивованості майбутніх учителів та їхньої зорієнтованості на педагогічну професію використовувалися Тест-опитувальник Реана та методика "Ціннісні орієнтації" Рокича.

Іншим, та особливо важливим для майбутнього викладача іноземної мови критерієм, є *сфера іншомовної комунікативної компетентності*, яка повинна включати такі показники як вироблення у майбутніх вчителів іноземної мови лінгвістичної, граматичної компетенцій та комунікативних стратегій під час оволодіння іноземною мовою, рівень сформованості яких перевіряється за допомогою тестів успішності. Нами було розроблено тести за програмою першого курсу, які виконувались студентами першого курсу та перевірялись студентами третього курсу, які брали участь у експерименті. При цьому результати перевірки до проведення формувальної стадії експерименту та після у контрольній та експериментальній групах суттєво різняться. У експериментальній групі впродовж формувального етапу дослідження увага приділялась класифікації та аналізу помилок, вмінню аналізувати чужу думку тощо. Внаслідок цього кількість помилок, яких студенти експериментальної групи припустилися, перевіряючи роботи студентів першого курсу, суттєво зменшилась. Деякі інструкції щодо того, як поводитися у окремих ситуаціях педагогічної взаємодії, а також шкала перевірки набутих вмінь та навичок професійної діяльності, які отримували студенти, збираючи методичне портфоліо та якими мали скористатися, проводячи уроки, були англійською мовою, що мало на меті поліпшення іншомовної комунікативної компетентності та вміння користуватися іноземною мовою як інструментом у методичних цілях.

Професійно-організаційна сфера є третім суттєвим критерієм, який об'єднує проектувальні здібності – вміння прогнозувати, добирати педагогічні стратегії та технології відповідно до цілей навчання, розпізнавати, вивчати та вирішувати різноманітні педагогічні ситуації; планувати та розробляти уроки різних типів із застосуванням творчого підходу; організаційні вміння – чітке виділення мети та змісту навчального предмету, формування загальних та спеціальних вмінь та навичок з предмету, встановлення між предметних зв'язків, знання вікових, психологічних та індивідуальних особливостей учнів, врахування та заохочення мотивації учнів та організація їх продуктивної самостійної роботи.

Педагогічний стиль є стійкою системою засобів, прийомів, які виявляються в різних умовах її здійснення. Він включає її операційний склад, уміння і навички, виявляючи можливості самого об'єкта і визначаючись його індивідуально-психологічними і особистісними особливостями.

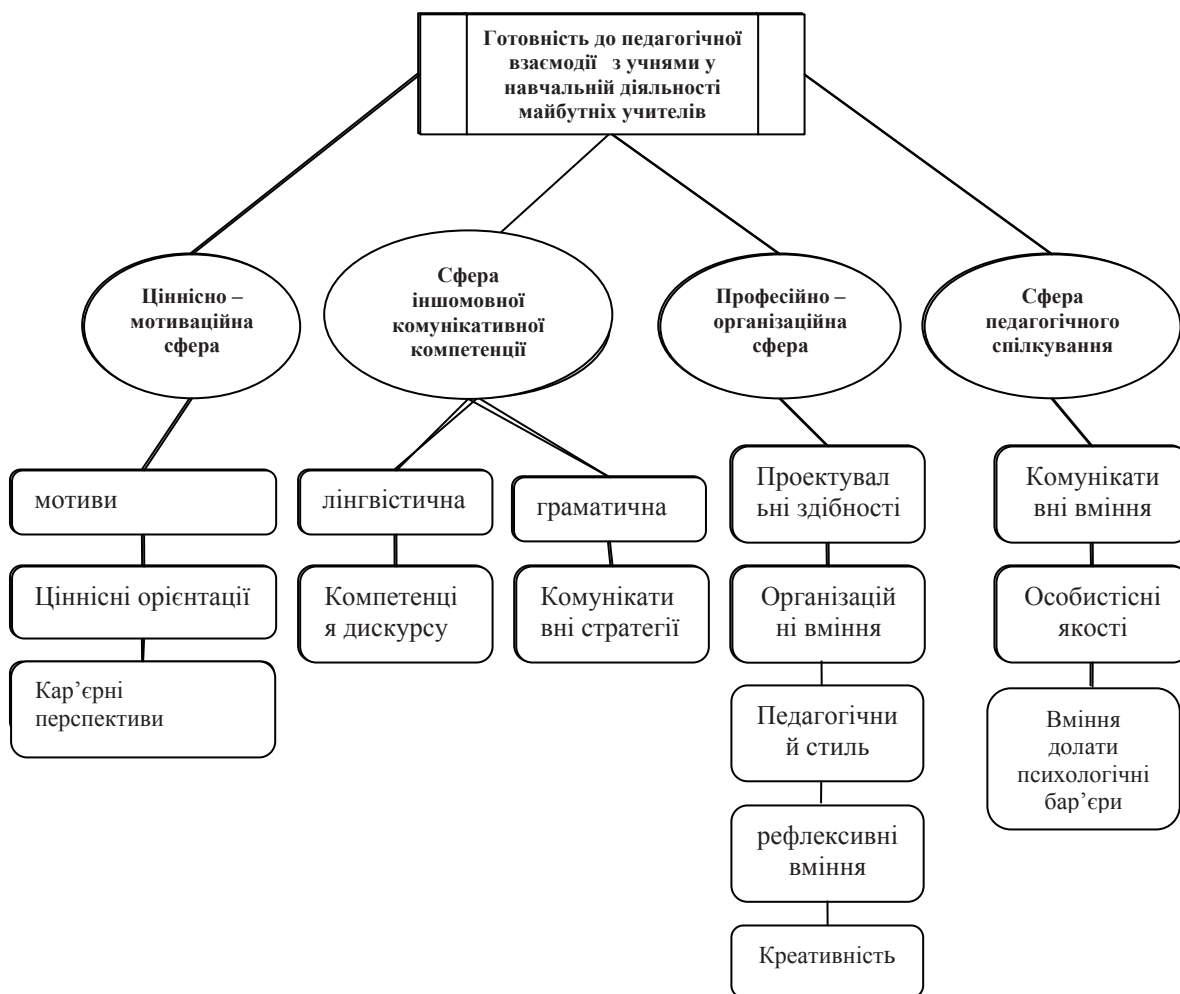

Рис. 1 Діагностична модель готовності майбутніх учителів іноземної мови до дидактичної взаємодії з учнями у навчальній діяльності

Педагогічний стиль слугує показником ефективності роботи учителя і його набуття є відстроченим у часі, проте необхідним компонентом професійної педагогічної діяльності, який, водночас, складно діагностувати на етапі навчання. Тим не менш, доцільно ознайомити майбутніх учителів із виділеними педагогічними стилями та орієнтувати їх на засвоєння певних моделей поведінки, яка є характерною для найефективнішого з них. Також рекомендується готувати майбутніх фахівців до самовдосконалення у науково-методичній підготовці та здійснення творчого пошуку. Оцінно-рефлексивні вміння допомагають не лише правильно оцінити результати навчання кожного учня, але й провести педагогічний самоаналіз, передбачити можливі наслідки педагогічних ситуацій, проаналізувати уявлення учнів про вчителя та власні уявлення вчителя про самого себе. Для педагога завжди важливо встановити, якою мірою позитивні та негативні результати є наслідком його діяльності. Звідси випливає необхідність у аналізі власної діяльності, який вимагає особливих вмінь аналізувати: правильність постановки цілей, їх "переводу" у конкретні завдання та адекватність комплексу домінуючих та підпорядкованих завдань, які вирішувалися вихідним умовам; відповідність змісту діяльності вихованців поставленим завданням; ефективність методів, прийомів та засобів педагогічної діяльності, які застосовувалися; відповідність віковим особливостям учнів організаційних форм, що застосовувалися, змісту матеріалу; причини успіху та невдачі, помилок та труднощів в ході реалізації поставлених завдань навчання та виховання; досвід своєї діяльності у його цілісності та у відповідності до вироблених наукою критеріїв та рекомендацій [7, с.46]. Креативність стосується підходу вчителя до організації навчального процесу, його вміння розвивати креативність дітей, гнучкість їх мислення, розвивати їх уяву, здатність аналізувати та усвідомлювати навчальний матеріал.

З метою поліпшення показників у цій сфері використовувалось методичне портфоліо, що складалось із допоміжного матеріалу, який стосувався безпосередньо підготовці до уроків та розробки планів-конспектів уроків та виховних заходів: класно-урочної лексики іноземною мовою, теоретичною та практичною інформацією щодо методів та прийомів організації навчання, інструкцій щодо взаємодії з учнями у певних ситуаціях та шкали необхідних вчителю іноземної мови вмінь та навичок, за допомогою якої студенти мали змогу оцінити майстерність своїх товаришів.

Четвертий критерій охоплює *сферу педагогічного спілкування* із показниками: комунікативні вміння, особистісні якості та вміння долати складні ситуації у спілкуванні. Педагогічне спілкування є різновидом професійного спілкування, у ході якого і через яке відбувається соціально-психологічна взаємодія вчителя з учнями. Змістом такої взаємодії виступає обмін інформацією, здійснення виховних впливів, створення оптимальних умов для розвитку мотивації навчання школярів і забезпечення творчого характеру їх учбової діяльності тощо. Педагогічне спілкування характеризується єдністю зовнішньої, поведінкової, операційної сторони та внутрішньої, глибинної, яка включає у себе мотиваційно-сміслові, ціннісні характеристики особистості і відіграє визначальну, детермінуючу роль щодо першої.

Розвиток комунікативних умінь майбутніх учителів іноземної мови пов'язаний із формуванням у них мовленнєвих умінь та навичок, що є необхідними для забезпечення ефективного професійного та міжособистісного спілкування та навчання засобами іноземної мови; розвитком вміння слухати, спілкуватися, йти на компроміси, спільно працювати і приймати рішення. Вміння долати психологічні бар'єри у спілкуванні є дуже важливим для встановлення сприятливої атмосфери навчального процесу, оскільки психологічні бар'єри заважають, стримують та, врешті, знижують ефективність. Психологічний бар'єр розглядається як психічний стан, що виявляється у неадекватній пасивності суб'єкта, що зупиняє та пригнічує його активність, діяльність та дії, заважає йому досягати поставлених навчальних цілей та завдань та призводить до невдоволеності навчальним процесом взагалі [8, с.12]. Для успішної реалізації цієї сфери використовувались методики: методика діагностики моделі педагогічного спілкування І.М.Юсупова, шкала "Техніка спілкування" Творогові, а також методика "Педагогічні ситуації". Також студентам пропонувалась алгоритм набуття умінь у сфері цій сфері вирішення складні педагогічних ситуації, що включав такі кроки: 1) прийняття ситуації як проблеми, яка вимагає цілеспрямованих дій вчителя з педагогічно доцільного способу вирішення протиріч; 2) набуття досвіду аналізу та вирішення ситуацій із згаданої схеми та відомому з практики методу; 3) творчий підхід до ситуації, що виникла та пошук самостійного рішення; 4) самовизначення у проблемі, що виникла, моральна оцінка дай учасників ситуації, знаходження та практична реалізація власного рішення [1, с.6-10]. Усі вищезгадані компоненти професійної готовності майбутніх учителів і визначають особистісні якості, які повинні бути притаманними майбутнім вчителям іноземної мови і які, якщо їх бракує, треба розвивати.

В.П.Сімонов визначає такі значущі особистісні якості вчителя як врівноваженість, тенденцію до лідерства, впевненість у собі, вимогливість, добросердність, активність, емотивність, демократичність, адекватну самооцінку, прагнення до співпраці з колегами; та наступні професійні риси характеру: ерудованість, вміння враховувати вікові індивідуальні особливості, темп мовлення та дикцію, винахідливість, вміння чітко формулювати цілі, вміння організувати навчальну діяльність та перевіряти ступінь розуміння учнями матеріалу та зовнішній вигляд [6, с.56].

Висновки... Взаємодія у педагогічному процесі – це систематичне, постійне здійснення комунікативних дій викладача, яке має на меті викликати відповідну реакцію з боку учня. Це вплив і на самого учня, при цьому викликана реакція викликає у свою чергу реакцію того, хто взаємодіє. Процес взаємодії розглядають як цілеспрямований взаємообмін та взаємозбагачення змістом діяльності, досвідом, емоціями, установками, різними позиціями. Для створення ситуацій педагогічної взаємодії необхідно проектувати умови, що сприяють: активному включенню всіх учасників освітніх процесів в обговорення та виконання дій під час прийняття рішень на різних етапах організації взаємодії; дослідницькій позиції всіх суб'єктів; об'єктивізації поведінки, що передбачає отримання постійного зворотного зв'язку; партнерському спілкуванню, що означає визнання та прийняття цінності особистості кожного, його думки, інтересів, особливостей, прагнень, перспективи особистісного зростання. А саме, умови, що повинні:

1. Розвивати комунікативну компетенцію студентів у сфері іноземної мови.

2. Створити сприятливе дидактичне середовище (освітній простір), яке забезпечить продуктивну взаємодію викладача та студентів та стане взірцем для використання майбутніми вчителями у подальшій професійно – педагогічній діяльності.

3. Розвивати у студентів креативне діалогічне мислення та здатність до неформального педагогічного спілкування, а також особистісно-професійні якості, що цьому сприятимуть.

Таким чином, запропоновані методики діагностики складають методичне портфоліо, за допомогою якого пропонується створити відповідні умови покращення рівню підготовки майбутніх учителів іноземної мови до педагогічної взаємодії з учнями у навчальній діяльності.

Література

1. Акмамбетова М.Е. Формирование компетентности будущего учителя в разрешении коллизийных педагогических ситуаций: Автореф. дис. канд. пед. наук – 13. 00. 08, Астраханский гос. пед. Ун-т. – Волгоград, – 2006. – 21 с.
2. Березовин Н.А., Чепиков В.Т., Чеховских М.И. Основы психологи и педагогики: учеб. пособие. – Мн.: Новое знание, 2004. – 336 с.
3. Коляда Л.А. Контроль качества профессиональной подготовки будущих педагогов: Автореф. дис. канд. пед. наук 13.00.08. –Саратов, 2007, Саратовский гос. ун-тет им. Н. Г. Чернышевского

4. Концепция и программа обновления профессионально-педагогической подготовки учителя в КГПУ / ВНИК. – Красноярск: РИО КГПУ, 2000. / Яблокова Л.В., Бордуков М.И., Адольф В.А.
5. Садовская Е.А. Профессиональная компетентность будущих преподавателей – исследователей университета: Методические указания к практическим занятиям по дисциплине "Педагогика высшей школы". – Оренбург: РИК ГОУ ОГУ, – 2004. – 50с.
6. Симонов В.П. Диагностика личности и профессионального мастерства преподавателя. – М., 1995. – 192 с.
7. Слостенин В.А., Исаев И.Ф., Мищенко А.И., Шиянов Е.Н. Педагогика: 4-е изд. – М.: Школьная Пресса, 2002. – 512 с.
8. Худобина О.Ф. Педагогические условия преодоления психологических барьеров у студентов в процессе билингвального обучения в ВУЗе: Автореф. дис. канд. пед. наук, 13.00.08, Волгоград, 2007 – Волгоградский гос. пед. ун-т – 28 с.
9. Хуторской А.В. Практикум по дидактике и методикам обучения. – СПб.: Питер, 2004. – 541 с.

Анотація

У статті обґрунтовано важливість діагностики готовності педагогічних кадрів до взаємодії з учнями із урахуванням педагогічних умов, які будуть сприяти розвитку у майбутніх учителів іноземної мови компетенцій, потрібних для її успішного здійснення. Автор пропонує модель професійної готовності майбутнього педагога до педагогічної взаємодії з учнями, розглядає компоненти цієї моделі та способи діагностики рівню їх розвиненості у студентів, а також пропонує методики задля спрямування педагогічних кадрів саме на продуктивну педагогічну взаємодію з дітьми.

Аннотация

В статье обосновывается важность диагностики готовности педагогических кадров к взаимодействию с учениками, учитывая педагогические условия, которые будут благоприятствовать развитию у будущих учителей иностранного языка развитию компетенций, необходимых для успешного взаимодействия с учениками в процессе их обучения. Автор предлагает модель профессиональной готовности будущего педагога к педагогическому взаимодействию с учениками, рассматривает компоненты этой модели и возможные средства их диагностики их развития, а также называет методики, которые могут помочь в ориентации педагогических кадров на продуктивное педагогическое взаимодействие с детьми.

Подано до редакції 16.10.2008 р.

Рекомендовано до друку канд. пед. наук, доц. Акімовою О.В.

□ 2008

Якименко С.І.

ФОРМУВАННЯ ЕСТЕТИЧНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТЬОГО ВЧИТЕЛЯ ЗАСОБАМИ МИСТЕЦТВА

Постановка проблеми у загальному вигляді... Педагог-майстер є носієм людської культури в її інтелектуально-естетичному вияві. Естетична культура особистості як продукт, витвір людського розуму нерозривно пов'язана з творчою естетичною діяльністю через спільний результат: формування естетичного відношення до світу, розвиток естетичного світосприйняття. Духовна, естетична насолода від процесу переживання своєї діяльності підіймає особистість над дійсністю, дозволяє сприймати навколишній світ з позицій мудрості, краси, людяності і спрямовувати свою творчу енергію на вищу мету – безкорисливий пошук краси, створення нових цінностей культури.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми...

Проблеми естетичної культури в цілому знайшли своє відображення в працях Є.Зейлігер-Рубінштейн, М.Кагана, О.Пірадова, С.Савіної, В.Скаторщикова, П.Соболева. Естетична культура особистості висвітлена в роботах В.Бутенка, Н.Дмитрієвої, Л.Зеленова, К.Кантора, М.Киященка, Л.Когана, Н.Крилової, О.Ларміна, М.Лейзерова, Л.Новікової, Г.Петрової, О.Рудницької, В.Селіванова, Л.Столовича. Естетичний вплив мистецтва на формування особистості досліджено Д.Антоновичем, Л.Виготським, М.Гончаренком, Н.Джидар'ян, В.Зінченком, О.Киричуком, Г.Костюком, О.Леонтьєвим, К.Платоновим, С.Рубінштейн, Б.Тепловим, Д.Узнадзе, Б.Юсовим, П.Якобсоном [3; 5].

Вивчення проблеми показало недостатність досліджень, спрямованих на формування культури майбутніх учителів початкових класів.

Об'єкт дослідження: процес підготовки майбутніх вчителів початкових класів.

Предмет дослідження – педагогічні умови формування етико-естетичної основи педагогічної майстерності майбутнього вчителя.

Мета дослідження – теоретичне обґрунтування організації методичної роботи і технології її реалізації в процесі формування етико-естетичної основи майбутніх вчителів початкових класів.

Нами були поставлені такі завдання:

1. Визначити сутність, зміст, етапи та педагогічні умови етико-естетичного формування основ педагогічної майстерності.
2. Обґрунтувати критерії, показники та рівні етико-естетичної культури майбутнього вчителя початкових класів